

Bezbednost boraca za ljudska prava u Srbiji

Najuticajnije NVO u Srbiji uglavnom vode žene, kroz aktivan i konstantan javni angažman, i uz hrabrost za bavljenje gorućim temama (kao što su ratni zločini, tranziciona pravda, Kosovo, organizovani kriminal, korupcija), važno priznanje i podršku od strane javnosti.

Istraživanje javnog mnjenja „Političke podele u Srbiju u kontekstu civilnog društva“, koje je uradio CESID (videti <http://www.cesid.org/eng/programi/istrazivanja/index.jsp>), tokom leta 2005. godine, svedoči o visokom nivou prepoznavanja¹ većih NVO, i njihovih aktivnosti, kao i o 20% odobravanja od strane građana, što je bolji rezultat nego bilo koje političke stranke ili vlade i državnih institucija u Srbiji. Takvi rezultati doprineli su sa druge strane da su NVO najviše napadani delovi građanskog društva u Srbiji, pogotovo osobe koje su na čelu tih NVO, u ovom slučaju žene. Žene na čelu NVO: **Nataša Kandić** (Fond za humanitarno pravo), **Staša Zajović** (Žene u crnom), **Sonja Biserko** (Helsinški odbor za ljudska prava u Srbiji), **Biljana Kovačević - Vučo**² (Komitet pravnika za ljudska prava) i **Borka Pavićević** (Centar za kulturnu dekontaminaciju) su mete napada iz različitih pravaca, počevši od državnih institucija, preko tzv. nezavisnih analitičara, medija, crkve, do manje vidljivih i podjednako opasnih centara moći i tajnih službi usko povezanih sa organizovanim kriminalom i ratnim zločincima.

Metodologija ovih napada varira od direktnog fizičkog nasilja i otvorenih pretnji do stvaranja više sofisticirane atmosfere mržnje prema ženama boricima za ljudska prava i do stvaranja osećaja nesigurnosti. Postupci koji se vode pred sudovima na različitim nivoima protiv njih takođe predstavljaju način obstrukcije rada boraca za ljudska prava i pritisak na njih³.

Žene borci za ljudska prava su mete konstantnih kampanja, i na osnovu aktivnosti koje sprovode kao i na osnovu pola. Direktni napadi protiv njih sporovode se od strane i štampanih i elektronskih medija kao i u Narodne skupštine Srbije.

Kao primer navodimo neke kampanje i pretnje:

¹ Prema ovom istraživanju YUCOM je prepoznatljiv kod 55% i ima podršku više od 20%, istraživanje je pokazalo otprilike iste rezultate za sve veće NVO na čijem čelu i čiji aktivisti su žene.

² Biljana Kovačević – Vučo, kao borac za ljudska prava, takođe je istaknuta u godišnjim izveštajima US State Departmenta za 2006. godinu i u Pregledu za zaštitu boraca za ljudska prava iz 2006. godine, izdat od strane OMCT (Organisation mondiale contre la torture) i FIDH (Federation internationale des ligues des droits de l'Homme). U izveštaju Amnesty International-a za 2006. godinu istaknuto je da je Biljana Kovačević – Vučo jedna od dva borca za ljudska prava u Srbiji koji su izloženi zlonamernim i politički motivisanim suđenjima i sudskim procesima. Ovo je ozbiljno ugrozilo YUCOMove aktivnosti i dovelo do dramatičnog pogoršanja YUCOMove finansijske situacije, što je zamalo dovelo da gašenja organizacije.

³ Pregled slučajeva koji se trenutno vode pred sudovima predstavljen je dole.

YUCOM

- 22. januara 2007. godine - Grupa **skinhedsa** napala je **Violetu Đikanović i Miloša Uroševića** iz Žena u crnom. Jedan od napadača rekao je Uroševiću: „Vidi ga, peder jedan. Ja tebe znam. Ti si u Ženama u crnom. Zbog tebe imam krivičnu prijavu“. Prilikom pada Violeta Đikanović je zadobila kontuziju lica i tela.
- 18. novembar 2006. godine – U dnevnom listu „Kurir“, u tekstu koji je potpisao **Dušan Prelević**, direktorka Fonda za humanitarno pravo **Nataša Kandić** naziva se „sirenom zla“, a zatim se dodaje i „da je dovođenje Kandićeve u vezu sa humanošću isto što i izjednačavanje skinhedsa sa pisanjem haiku poezije“. Na kraju teksta Prelević kaže: „Baš da vidim hoće li joj koja stranka uputiti čestitku i pritom sebi potpisati smrtnu presudu. Time is a bich! Među mnogim drugim kurvama oko nas“.
- 16. septembar 2005. godine – U dnevnim novinama „Srpski nacional“ objavljen je tekst u kome je **Biljana Kovačević – Vučo** nazvana „Vučo je psihopata sa genetskim opterećenjem“. Komentar nije potreban.
- 1. decembra 2006. godine – Predsednica Komiteta pravnika za ljudska prava (YUCOM), **Biljana Kovačević – Vučo**, dobila je sms poruku sledeće sadržine: „Veštice i kurvo bude li Kosovo nezavisno, masakriraćemo tebe i Verana Matića i ceo B92 i Bebu i Čedu i ostale izdajice, kurve i pedere. Zato iselite se iz naše države odmah svi, odmah i zauvek, jer ovo je država srpskog naroda i ostalih, a vi ne spadate ni u ostale, već u smeće. Niko vam ne može pružiti spas jer Siniša Vučinić navija za nas. Živeo Siniša“.
- 10. decembar 2006. godine – U dnevnom listu „Glas javnosti“ objavljen je intervju sa piscem **Radomirom Smiljanićem** u kome on kaže: „Ja sam u listu Kurir nazvao Kandićevu i njene drugarice Biserko, Pavićevićku i Vučo „Četiri jahačice apokalipse“ jer one donose srpskom narodu kugu, rat, glad i smrt“.
- 13. februara 2007. godine – Dnevni list „Politika“ objavio je tekst političkog analitičara **Slobodana Antonića** u kome se on bavi „upoređivanjem otmičice Kosova sa silovanjem“ i ulogom nevladinih organizacija u tome. Na kraju teksta Antonić kaže: „Srbijo mila ne moraš glumiti. Slobodno plaći. Navažnije je da ih sve zapamtiš. I one koji su se po tebi ređali i one koji su navijali i dobacivali. Jer jednog dana... Da, da. Jednog dana!“.
- 17. februara 2007. godine – U dnevnom listu „Kurir“ izašao je tekst pod naslovom „Zatvor“ u kome advokat **Svetozar Vujačić** i predavač na Fakultetu za bezbednost **Darko Trifunović** pozivaju državne organe da kazne aktiviste i članove nevladine organizacije **Žene u crnom, LDP-a i predstavnike/ce Albanaca sa juga Srbije** sa po 15 godina zatvora jer podrivaju i ugrožavaju zemlju i njen teritorijalni integritet.
- **Aleksandar Tijanić**, generalni direktor Radio televizije Srbije, postavljen od strane Vlade, nakon što su YUCOM i **Biljana Kovačević – Vučo** preuzeli zastupanje **Vladimira Popovića** (bivši funkcioner [Đinđićeve] Vlade, koji je postao meta kampanje klevetanja bez presedana) objavio je seriju tekstova, u kojima je vređao, diskreditovao i klevetao **Biljanu Kovačević – Vučo** zato što brani **Popovića**. U dnevnom listu „Danas“ od 10. marta 2004. godine, „**Biljana Kovačević – Vučo**

je pravna kurva.“, **Aleksandar Tijanić**. U dnevnom listu „Kurir“ od 1. jula 2004. godine **Tijanić** je izjavio: „**Sirota Biljana Kovačević – Vučo**, vlasnica nekorišćenog mozga, postaje antička, mitska ličnost: pola žena, pola konj“.

- Kampanja usmerena protiv liderki tri najuticajnije NVO, Biljane Kovačević – Vučo, Nataše Kandić i Sonje Biserko, bila je kolateralna šteta izjave Martija Ahtisarija (Specijalnog izaslanika UN za Kosovo) od 8. avgusta 2006. godine koja je glasila: „Politika koju je vodio Slobodan Milošević mora se uzeti u obzir prilikom donošenja odluke o budućnosti Kosova.“, i da: „Svaka nacija na svetu ima svoj teret za koji treba da plati“. Nesrećna izjava je naknadno (skoro mesec dana kasnije) korišćena za početak homogene kampanje. Svi relevantni političari u Srbiji⁴ ocenili su tu izjavu veoma negativno. Pogrešno interpretirana izjava Martija Ahtisarija poslužila je za lansiranje nove demonizujuće kampanje protiv tri gore pomenute NVO i njihovih predstavnika, zbog njihovog dobro poznatog stava o ratnim zločinima, Kosovu i nepohodnosti suočavanja sa prošlošću. Tabloid „Kurir“⁵ prenosio je njihove izjave, manje više korektno ali sa senzacionalističkim naslovima kao što je: „Tri srpske jahačice apokalipse apsolutno se slažu sa Ahtisarijem“. Sledećeg dana je Ljiljana Smajlović, glavni i odgovorni urednik najcenjenijih dnevnih novina, Politike⁶, demonizovala je Bijanu Kovačević – Vučo i njenu NVO u reči urednika, čime se pridružila nastavku klevetničke kampanje protiv YUCOM-a koja je počela po objavljivanju publikacije „Vojislav Koštunica: jedna karijera“. Glavna i odgovorna urednica, dozvolila je sebi priliku da ispituje način finansiranja YUCOM-a, prilikom čega je citirala imena američkih donatora ove organizacije, čiji beneficijar je i sama bila godinama. YUCOM je dugo bio pod orkestriranom harangom koju su protiv njega vodile tajne službe i svi koji su politički bili umešani u atentat na Đinđića, zato što je pravni zastupnik Vladimira Popovića, žrtve orkestrirane kampanje od strane različitih centara moći i orkestriranih medija.

- U paralelnoj akciji, nedeljnik NIN je vodio, tokom avgusta 2006. godine, sofisticiranu i diskreditujuću kampanju protiv autora i urednika publikacije „Vojislav Koštunica: Jedna karijera“. U početku kampanja je nosila oznake debate eksperata ali se kasnije pretvorila u otvorenu harangu protiv Sonje Biserko i Biljane Kovačević – Vučo, koje su označene kao „deca komunizma“. Interesantno je napomenuti da je širok krug osoba, neke čak i iz krugova bliskih NVO i krugova koji se zalažu za alternativni način mišljenja, suprotan politici Vlade Vojislava Koštunice, uzeo učešće u ovoj haranzi. Očigledno je da se u srpskom društvu oni delovi građanskog društva koji se bave tranzicionom pravdom, kroz naming and shaming, smatraju „nedopustivim i nepristojnim“.

⁴ Srpska akademija nauka i umetnosti u svom saopštenju: „Jedan narod, bez obzira na njegov identitet, ne može biti optužen za nedela koja su učinjena od strane nekih pripadnika tog naroda“. Pregovarački tim Srbije poslo je pismo Martiju Ahtisariju sa sledećom porukom: „Državni pregovarački tim Srbije kategorički odbija tvrdnje, zato što nisu bazirane na činjenicama, te su u potpunosti neprihvatljive sa moralnog stanovišta. Ipak, ove tvrdnje pokreću neka ozbiljna pitanja u vezi sa vašom nepristrasnošću u sklopu sadašnjih pregovora o budućem statusu Kosova i Metohije.“, Večernje novosti, 31. avgust 2006. godine.

⁵ Kurir, Martijevke, 2. septembar 2006. godine

⁶ Politika, Tišina! Komitet vas sluša, 3. septembar 2006. godine

YUCOM

• 4. septembra 2006. godine Siniša Vučinić⁷ dostavlja saopštenje medijima u kome navodi: „Strane obavешtajne službe će prvo oteti a onda likvidirati Natašu Kandić, Sonju Biserko i Biljanu Kovačević – Vučo a sve u zaveri da prikažu međunarodnoj zajednici da su bile likvidirane pod vođstvom državnog vrha Srbije zbog podrške Martiju Ahtisariju, Specijalnom predstavniku UN za pregovore o statusu Kosova“. Dodao je da savetuje ove tri žene: „da odmah prestanu sa javnim aktivnostima i da potraže utočište na bezbednijim destinacijama“. On je navodno o ovome pismeno obavestio Ministarstvo unutrašnjih poslova i Republičkog javnog tužioca⁸. Prema medijima bilo je reakcije od strane tužioca, ali YUCOM nije primio nikakvu informaciju o ozbiljnosti ovih optužbi kao ni o merama koje su zbog njih preduzete prema Siniši Vučiniću.

• YUCOM i Biljana Kovačević – Vučo primili su veliki broj anonimnih pretnji tokom 2006. godine. Kao primer konstantnog povećanja pretnji i pritisaka navodimo primer iz 2006. godine. Biljana Kovačević – Vučo je poslala SMS poruka sa mobilnog telefona potpisana od strane navijača Rada⁹ sa sledećim tekstom: „Veštice i kurvo bude li Kosovo nezavisno, masakriraćemo tebe i Verana Matica i ceo B92 i Bebu¹⁰ i Čedu¹¹ i ostale izdajice, kurve i pedere. Zato iselite se iz naše države odmah svi, odmah i zauvek, jer ovo je država srpskog naroda i ostalih, a vi ne spadate ni u ostale, već u smeće. Niko vam ne može pružiti spas jer Siniša Vučinić navija za nas. Živeo Siniša“. YUCOM je prijavio ovaj incident opštinskoj policiji, policiji Grada Beograda, drugim državnim organima i medijima. U istrazi koja je počela tek 6 meseci nakon pretnji, obavешteni smo da je mobilni telefon sa tim brojem korišćen samo da se pošalje ta pretnja i nikada više. Ovaj incident se ne može posmatrati odvojeno od sopštenja za medije koje je dao Siniša Vučinić (pogledati gore), poslatog početkom septembra 2006. godine, u kome je tvrdio da će doći do otmice i likvidacije tri predstavnice NVO, niti se može posmatrati odvojeno od trajnih javnih napada na tri žene koje predvode NVO u Srbiji (Biljana, Nataša, Sonja) i javnih poziva na njihov linč, npr. na Trgu Republike u Beogradu i na skupu u Kosovskoj Mitrovici takođe u septembru 2006. godine. Ova okupljanja bila su rezultat žestoke kampanje, podržane od strane nekih političara i medija, tokom priprema za ustavni referendum u Srbiji¹².

⁷ Aprila 2005. godine Vučinić je sa naoružanom pratnjom upao u prostorije TV B92, preteći da će ubiti Čedu Jovanovića. Takođe, nekoliko dana nakon hapšenja Legije, Vučinić je objavio da će Legija optužiti Čedu i Bebu (scenario koji je kasnije bio potvrđen u Legijinim knjigama i tabloidima).

Vučinić je bio uhapšen tokom akcije Sablja, 14. marta 2003. godine, i zadržan mesec dana u pritvoru u samici Centralnog zatvora. Nakon uspostavljanja Vlade Vojislava Koštunice, podneo je tužbu za nakanadu štete u kojoj je tražio 1,5 milona dinara odštete zbog hapšenja u akciji Sablja, pod sumnjom da je član organizovane kriminalne grupe.

Na osnovu pretrpljenog psihičkog bola, dosuđena mu je kompenzacija od 357,000 dinara.

⁸ Deo uzet iz zajedničkog izveštaja Helsinškog odbora za ljudska prava i Komiteta pravnika za ljudska prava ' YUCOM iz septembra 2006. godine pod nazivom „Sloboda mišljenja pod pritiskom“.

⁹ Navijači fudbalskog kluba Rad su poznati po svojoj okrutnosti, između ostalog bili su organizovani učesnici prebijanja tokom Gay parade u Beogradu.

¹⁰ Vladimir Popović

¹¹ Čedomir Jovanović, lider Liberlano demokratske partije

¹² YUCOM je podneo Ustavnom sudu Srbije zahtev za ocenu ustavnosti odluke o raspisivanju referenduma i zauzeo je jasan protiv Ustava.

Uznemiravajuća činjenica je da je ova kampanja vođena i podržavana ne samo od strane tabloida već i od strane drugih medija, pogotovo nedeljnika NIN i dnevnih novina Politika (oba ova lista kontrolisana su od strane Vlade Vojislava Koštunice). Korišćeni su stereotipi, koje je prethodno koristio Slobodan Milošević a nakon njegovog pada 2000. godine tabloidi koji su u vezi sa nerasformiranim tajnim službama i organizovanim kriminalom (Kurir, Nacional itd.), insistirajući:

- da je način finansiranja NVO netransparentan¹³;
- da su NVO za zaštitu ljudskih prava povezane sa stranim tajnim službama;
- da su aktivisti za ljudska prava izdajice i anti – Srbi;
- da NVO imaju nedemokratske ciljeve; i (poslednje ali i ne i manje važno)
- na satanizaciji žena koje se bore za ljudska prava kao simbola zla.

Ovi stereotipi su povezani sa organizacijama koje se bave ljudskim pravima i politički osjetljivim pitanjima, kao što su odgovornost za zločine iz prošlosti, kriminalizacija države, korupcija, itd. Početkom 2006. godine kampanja koja je vođena podsećala je u mnogome na Ruski model. NIN i Politika su posebno isticali Putinov model disciplinovanja NVO koje se bave ljudskim pravima i imali su veliki broj teksova i komentara favorizujući ovaj model.

Glavni i odgovorni urednik NIN-a, Slobodan Reljić je u svom uvodniku od 3. februara 2006. godine otvoreno insistirao na Ruskom modelu, kao „novoj fazi“ za „stvaranje civilnog sektora u zemljama koje zaista žele da razviju demokratiju za sebe i radi njihove dobrobiti“, a ne zbog „stranih centara moći“.

Teškoće u borbi protiv tih opasnih i pretnji protiv žena predstavnika boraca za ljudska prava leži u različitosti napada i prekrivenošću centara moći koji te napade koordiniraju i naređuju.

Činjenica je da pregovori o Kosovu i moguća rešavanje njegovog statusa mogu samo da pogoršaju napade protiv boraca za ljudska prava i NVO aktivista.

Uspešno vođenje pravnih postupaka NVO će pomoći organizacijama da obavljaju svoje svakodnevne aktivnosti bez opasnosti da budu preokupirani simultanom raspravom o svojim slučajevima (i pravima), sa jedne strane i na kraju, kada dobiju slučajeve pred sudom, omogućiće njihovo finansijsko preživljavanje, u smislu da će omogućiti svojim zaposlenima i aktivistima da se posvete regularnim aktivnostima svojih organizacija.

¹³ Mediji kontrolisani od strane države koristili su izjave predstavnika određenih NVO o netransparentnom finansiranju NVO i o veštačkoj i tendencioznoj podeli NVO na kooperativne (kooperativne sa državom) i radikalne NVO (Intervjui sa Dušanom Janjićem i Sonjom Liht, tekstovi „protiv vladinih i drugih organizacija“, objavljeni 5, 6, 7. januara 2006. godine).

YUCOM

SLUČAJEVI KOJE YUCOM VODI ZA ODBRANU DRUGIH AKTIVISTA ZA LJUDSKA PRAVA I ORGANIZACIJA:

Pored vođenja slučajeva Biljane Kovačević – Vučo i organizacije, YUCOM takođe zastupa druge NVO u broju slučajeva koji se sve više povećava i vrši monitoring slučajeva kao i napada na aktiviste za ljudska prava, u nameri da razvije mehanizme zaštite boraca za ljudska prava u Srbiji.

- *Žene u crnom, slučaj napada i uvrede njihovih aktivista Violete Đikanović i Miloša Uroševića (opisan gore).*
- Slučajevi pretnji Ženama u crnom putem interneta.
- Slučaj u kome je militantna desničarska organizacija “Svetozar Miletić” podnela tužbu za klevetu protiv 8 NVO (Fond za humanitarno pravo, Helsinški odbor za ljudska prava u Srbiji, YUCOM, Žene u crnom, Beogradski krug, Građanske inicijative, Inicijativa mladih za ljudska prava i Centar za kulturnu dekontaminaciju).
- Slučajevi pretnji LGBT organizacijama (Queeria)
- 20 slučajeva govora mržnje u medijima protiv boraca za ljudska prava, NVO, manjina itd.

SUDSKI POSTUPCI PROTIV BILJANE KOVAČEVIĆ – VUČO I YUCOM-a

Kampanja pokretanja parničnih i krivičnih postupaka protiv Biljane Kovačević – Vučo i YUCOM-a počela je 2004. godine. Cilj ovih postupaka je bio da ometaju osnovne aktivnosti YUCOM-a u borbi za ljudska prava. U tom cilju od strane bivših državnika Miloševićevog režima (Borislav Mikeljić) ili od strane novinara bliskih Vojislavu Koštunici i DSS-u (Bogdan Timanić, Nikša Bulatović) ili onih koji su bili bliski sa obe grupe (Aleksandar Tijanić¹⁴ je pokrenuo 4 krivična postupka protiv Biljane Kovačević – Vučo i jedan parnični protiv YUCOM-a) pokrenuto je 9 krivičnih i parničnih postupaka protiv Biljane Kovačević – Vučo i YUCOM-a. Pored izdavanja publikacija u oblasti ljudskih prava, YUCOM je započeo i ediciju “Javni dosijeji – protiv zaborava” tokom 2005. godine, u okviru koje su do danas objavljene tri publikacije: „Slučaj službenika Aleksandra Tijanića“, „Vojislav Koštunica - jedna karijera“ (trenutni premijer Srbije) i „Željko Cvijanović¹⁵ - Novinar u civilu“. Ove publikacije se fokusiraju na naming and shaming javnih ličnosti u Srbiji kako bi preuzele odgovornost za svoje postupke. Objavljivanje ovih publikacija, između ostalog, dovelo je do rasta broja napada na aktiviste za ljudska prava u Srbiji.

1. i 2. – Aleksandar Tijanić, Generalni direktor RTS podneo je protiv YUCOM-a i Biljane Kovačević – Vučo tužbe za naknadu nematerijalne štete (u vrednosti od po 100 000 evra za oba postupka) prouzrokovane objavljivanjem publikacije „Slučaj službenika Aleksandra Tijanića“. Ovi postupci su

¹⁴ Aleksandar Tijanić je u Miloševićevoj vladi bio Ministar za informisanje, nakon toga savetnik Vojislava Koštunice a danas je Generalni direktor RTS-a.

¹⁵ Željko Cvijanović je trenutno cenjeni novinar u Beogradu koji je radio u propagandnom timu Radovana Karadžića tokom rata u Bosni.

YUCOM

vođeni provstepeno tokom 2006. godine a u maju 2007. godine pokrenut je drugostepeni postupak.

3. – Aleksandar Tijanić je pokrenuo postupak za povredu autorskih prava protiv YUCOM-a. 2006. godine sud je obio tužbeni zahtev kao neosnovan.

4. i 5. – Aleksandar Tijanić pokrenuo je postupak protiv Biljane Kovačević – Vučo i YUCOM-a zbog objavljivanja publikacije „Slučaj službenika Aleksandra Tijanića“. Ovde je potrebno naglasiti da je kao punomoćnika Tijanić angažovao advokatsku kancelariju Zdenka Tomanovića¹⁶ koja je pokrenula i krivični postupak u februaru 2006. godine i tražila od Okružnog suda u Beogradu da zabrani dalje štampanje, objavljivanje i prodaju publikacije.

6. – Bivši premijer tzv. Republike Srpske Krajine, Borislav Mikelić pokrenuo je krivični postupak za klevetu protiv Biljane Kovačević – Vučo zbog objavljivanja klasifikovanog saopštenja YUCOM-a u nekim medijima.

7. - Borislav Mikelić pokreće krivični postupak za klevetu protiv Biljane Kovačević – Vučo zbog izjava koje je dala na YUCOM-ovoj konferenciji za štampu.

8. - Borislav Mikelić pokreće postupak za naknadu nematerijalne štete u vrednosti od 35 000 evra protiv Biljane Kovačević – Vučo zbog navodne klevete na YUCOM-ovoj konferenciji za štampu.

U pogledu slučajeva koji se vode protiv Biljane Kovačević – Vučo i YUCOM-a od strane novinara i urednika tabloida kontrolisanih od strane države, trenutno se vodi sledeći:

9. – Nikša Bulatović, novinar dnevnih novina Nacional, protiv Biljane Kovačević – Vučo za klevetu, zbog izjave koju je dala Nacionalu.

PRITISAK PORESKIH ORGANA NA NVO

Jedan od novih načina zastrašivanja i ugrožavanja postojanja NVO koje se bave ljudskim pravima je napad na finansijska sredstva NVO. U tom cilju, krajem 2006. godine u Komitetu pravnika za ljudska prava ušla je poreska inspekcija¹⁷.

Poreski organi su u svom rešenju insistirali da NVO imaju obavezu da plate 5% poreza na grantove od inostranih donatora i 18% poreza na donacije od strane domaćih donatora, čime su izazvali dvostruko oporezivanje NVO. Na osnovu tih neosnovanih objašnjenja YUCOM-u je naređeno da plati ogroman iznos poreza.

29. decembra 2006. godine, poreski organi su pokušali da dostave takvo rešenje YUCOM-u, sa rokom od tri dana da YUCOM ispuni ili se žali. Takvo manipulativno i arbiterno određivanje rokova dovodi do očiglednog zaključka da je bilo nemoguće postupiti zbog novogodišnjih praznika, kada nijedno Ministarstvo ne radi, kao ni državne službe, pa ni oni koji bi mogli potencijalno da podrže YUCOM, kao što su međunarodni donatori i ambasade.

¹⁶ Pravni savetnik pokojnog Predsednika Republike Srbije, Slobodana Miloševića i pravni zastupnik Mire Marković.

¹⁷ Inspekcija je ušla u YUCOM 9. decembra 2006. godine.

YUCOM

Od strane poreskog inspektora konfiskovani su, bez razumanog objašnjenja, važni finansijski dokumenti koji nikada nisu vraćeni. Na pitanje YUCOM-a zašto je to učinjeno, dobili smo odgovor da su oni smatrali da je to materijal koji im je dat da sa njime slobodno raspolažu. Kao posledica ove inspekcije, između ostalog, YUCOM je ostao bez velikog dela dokumentacije od 2005. godine.

Otvoreno je pitanje zašto je baš YUCOM izabran za početak ovog novog rata poreskih vlasti protiv NVO, ali kao činjenica koja nas zastrašuje ostaje mogućnost da ova metodologija bude primenjena i na druge NVO.

YUCOM

Beograd, 18. septembar 2007. godine

NAPADI ADVOKATSKE KOMORE

Krajem septembra 2007. godine u propagandnim visokotiražnim medijima, a povodom smene sudije Gordane Božilović Petrović koja je u veću za ratne zločine donela prvostepenu presudu u slučaju Škorpiona, pokreće se kampanja protiv Nataše Kandić, koju optužuju da je smenila sudiju zajedno sa američkom ambasadam. Sredinom oktobra u kampanju se uključuje i Advokatska komora koja je kako prenosi dnevnik „Glas javnosti“ od 15. oktobra 2007. godine na skupštini Advokatske komore Beograda: „Inicira preispitivanje uloge nekih nevladinih organizacija i njihovih pritisaka na pravosuđe.“ Kako je navedeno u ovom tekstu po rečima advokata Gorana Petronijevića: „Upravni odbor AKB pozabaviće se i nadripisarstvom Kandićeve, čiji je FHP punomoćnik muslimanskih, hrvatskih i šiptarskih žrtava u svim procesima za ratne zločine.“ Istom prilikom postavlja se pitanje odgovornosti nekih advokata koji za velike pare rade za pojedine NVO.

U tekstu od 26. oktobra 2007. godine u „Glasu javnosti“ se specificira da se taj „problem“ preplaćenih advokata koji rade za NVO, zapravo odnosi na Biljanu Kovačević - Vučo, tako što se eksplicitno navodi da je Skupština Advokatske komore Beograda pored rasprave o podnošenju krivične prijave protiv Nataše Kandić pokrenula i raspravu povodom Biljane Kovačević – Vučo i YUCOMa. Predsednik Adv. komore Beograda, Vojislav Nedić povodom ovoga izjavljuje: „Rečeno nam je da se ona pojavljuje kao advokat – punomoćnik oštećenih, i kao direktor YUCOMa, da se te

8

YUCOM

njene uloge mešaju, da u NVO ima visoka primanja, što je nespojivo, pa je traženo da razmotrimo ima li osnova za pokretanje disciplinskog postupka protiv nje pred Disciplinskim sudom AKB. O svemu ovome u subotu ćemo obavestiti Upravni odbor Advokatske komore Srbije da bismo ove probleme digli na najviši nivo u srpskoj advokaturi.“

Ova kampanja predstavlja poslednji u nizu napada na borce za ljudska prava u Srbiji sa ciljem da im se onemogući adekvatna zaštita ljudskih prava, a njen glavni pokretač je nekadašnji sudija, a sada advokat Goran Petronijević, koji je kao sudija vodio postrupak protiv NATO pakta, a kao advokat brani uglavnom pripadnike mafije i jedan je od advokata odbrane u slučaju ubistva premijera Đinđića.

YUCOM
12.11.2007.god.

NAPADI U SKUPŠTINI REPUBLIKE SRBIJE

14. novembra 2007. godine predstavnici Srpske radikalne stranke su u Skupštini Republike Srbije promovisali najnoviju knjigu haškog optuženika Vojislava Šešelja pod nazivom „**Afera Hrtkovci i ustaška kurva Nataša Kandić**“. Tokom rasprave u Skupštini za govornicom je stajala knjiga Vojislava Šešelja a niko od poslanika niti predsedavajući, osim poslanice LSV (Aleksandre Jerkov), nije reagovao na to. Važno je napomenuti da predsedniku Skupštine Srbije, Oliveru Duliću, nije smetalo što se ova knjiga promoviše u Skupštini niti napadi na Natašu Kandić ali, mu je zasmetalo to što su poslanici SRS prodavali ovu knjigu u Skupštini bez fiskalnog računa.

Ovaj poslednji u nizu napada na branitelje ljudskih prava posebno zabrinjava zbog načina na koji je izveden i zbog nedostatka bilo kakve reakcije predsednika Skupštine Srbije koji je iz redova Demokratske stranke. Poslanicama SRS još jednom je dozvoljeno da zloupotrebljavaju skupštinsku govornicu, da sa nje šire govor mržnje i čitaju delove gore pomenute knjige, vređaju Natašu Kandić kao i poslanice LDPa Natašu Mičić i Vesnu Pešić.

